

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7T/27/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010615
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7914010615.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Bujňáka a prísediacich Mgr. Milana Bovana a Jána Bartka, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. 4. 2015 v Trebišove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. O. Y. H. Y. X., A.. XX. X. XXXX v Kráľovskom Chlmcí, trvale bytom
O. I., M. XX, prechodne bytom
O.Ý. I., M. XXX, t.č. vo väzbe v inej
veci v ÚVV a ÚVTOS Košice,

je v i n n ý, ž e

dňa 17. 6. 2014 v čase okolo 23.00 hod. v rodinnom dome č. 222 na ul. Hlavnej v meste Kráľovský Chlmec, po vzájomnej hádke s T. X. túto chytil za tričko v oblasti hrudníka, nadvihol a sotil ju do otvorených dverí vedúcich na dvor, T. X. však narazila do zatvorenej časti dvier z preglejky, túto prelomila, spadla na ružový ker pred dverami a udrela hlavou o kameň, ktorý tvoril súčasť okrasného obloženia okolo ružového kríka, pričom utrpela zranenie - pomliaždenie ľavého záhlavového laloku mozgu a zlomeninu záhlavnej a ľavej temennej kosti s následným krvácaním pod tvrdou plenou a medzi mäkké pleny mozgu, na následky ktorých 14 hodín po úraze dňa 8. 6. 2014 v Nemocnici s poliklinikou Trebišov, zomrela,

t e d a

- v úmysle ublížiť na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobil smrť,

č í m s p á c h a l

- zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 148 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon uloženého trestu ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodený: mal. L. S., A.. XX. X. XXXX Q. O.Á. I., N. N. N. F. S., A.. XX. XX. XXXX Q. O.Á. I., W. O. I., O. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov podal dňa 13. 11. 2014 na tunajší súd návrh na schválenie dohody o vine a treste s obvineným A. O., v ktorom navrhol, aby súd schválil dohodu o vine a treste a vyniesol rozsudok, ktorým ho uzná za vinného zo zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona a uloží mu trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného mal. L. S., A.. XX. X. XXXX Q. O. I., N. N. N. F. S., A.. XX. XX. XXXX Q. O. I., W. O. I., O. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkáže na občianske súdne konanie.

Na verejnom zasadnutí dňa 29. 1. 2015 po prednesení návrhu na dohodu o vine a treste zo strany prokurátora obvinený prehlásil, že po porade so svojim obhajcom si všetko rozmyslel a nesúhlasí s dohodou o vine a treste ako takou. Preto súd v zmysle § 334 ods. 3 Trestného poriadku vrátil vec prokurátorovi do prípravného konania.

Následne prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov podal dňa 3. 3. 2015 na tunajší súd obžalobu na obvineného pre zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona. S touto právnou kvalifikáciou sa nestotožnil obhajca obžalovaného, ktorý trval na tom, že tento skutok je potrebné kvalifikovať ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný nemal v úmysle ublížiť poškodenej a naopak ku smrti T. X. došlo z nebanlivosti.

Predseda senátu nariadil vo veci hlavné pojednávanie na deň 16. 4. 2015, na ktorom obžalovaný prehlásil v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Následne súd pristúpil k vykonaniu dokazovania v súlade s podanou obžalobou zo strany prokuratúry, ako aj návrhov zo strany obžalovaného, resp. jeho obhajcu.

Obžalovaný v rámci svojej výpovede pred súdom uviedol, že tak, ako je skutok opísaný v obžalobe prokurátora sa nestal, a priebeh celého činu bol odlišný. Spresnil, že nemal úmysel ublížiť poškodenej, ktorá bola mimochodom veľmi opitá, potácala sa, dokonca mu dala pár faciek, pričom obžalovaný ju vyzval, aby sa ukludnila a aby mu neublížila, tak ju postavil na prah dverí, kde stratila rovnováhu a vypadla von z domu a nešťastne si hlavu udrela o kameň, ktorý tvoril súčasť okrasného obloženia okolo kríka ruží. Zotrval na tom, že v žiadnom prípade ju nesotil, ale v dôsledku straty stability prepadla cez zatvorenú časť dverí. Teda, poprel tvrdenia prokurátora, že ju mal chytiť za tričko v oblasti hrudníka, nadvihnúť ju a sotiť do otvorených dverí vedúcich na dvor.

Na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi obvineného z prípravného konania, vzhľadom na rozpory s výpoveďou na hlavnom pojednávaní, pričom obžalovaný bol vyzvaný, aby tieto rozpory odstránil. Tento zotrval na svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, teda, že poškodenú nesotil, nekonal v úmysle ublížiť jej na zdraví a všetko bola nešťastná náhoda. Záverom dodal, že sčasti cíti zodpovednosť za smrť poškodenej, najmä tým, že ju razantným a silným spôsobom chytil a položil na prah dverí, a najmä, že v dôsledku nešťastnej nehody vyhasol život mladej ženy, čo mu prišlo úprimne ľúto.

Súd však tomuto tvrdeniu (pokiaľ ide o priebeh dejovej línie celej udalosti) obžalovaného neuveril, pričom k takémuto záveru ho viedli najmä výpovede svedkov, ako aj záver znaleckého posudku, v spojení s ostatnými listinnými dôkazmi.

Ďalej súd pristúpil k vykonaniu ďalšieho dokazovania v zmysle podanej obžaloby, pričom samotný obžalovaný a prokurátor súhlasili s tým, aby sa výpovede svedkov navrhnutých v obžalobe prečítali na hlavnom pojednávaní, v prípade, ak súd nepovažuje ich osobné výsluchy za potrebné. Vzhľadom na skutočnosť, že v obžalobe navrhnutí svedkovia sú v podstate svedkami nepriamymi, súd nepovažoval ich osobné výsluchy za nevyhnutné a pristúpil k vykonaniu dokazovania týchto svedeckých výpovedí, ich prečítaním v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku.

Obžalovaný je usvedčený predovšetkým výpoveďou svedka Š. F., ktorý potvrdil, že v ten večer boli všetci prítomní dosť opití a on si šiel ľahnúť, no keď sa zobudil aby sa šiel napiť, na dvore zbadal T. X. ako leží na ružovom kríku a nehýbe sa. Obžalovaný ju vytiahol z dvora von pred oplotenie na chodník a povedal mu, že ju iba vystrčil cez dvere, lebo ho obťažovala, a musela si udrieť hlavu o kameň.

Z prečítaných zápisníc o výsluchu svedkov F. H. a D. S. bolo zistené, že v ten večer boli spoločne v dome A. O., kde sa nachádzalo viac ľudí, medzi nimi aj poškodená T. X., a všetci boli opití. Keď odchádzali preč, volali Denisu, aby išla s nimi, avšak tá išla spať do jednej izby, kde ju odprevadil A. O., aby nespadla. Z výpovede svedkyne B. O. súd zistil, že s T. X.D. nemala žiaden konflikt, naopak bola to jej lesbická priateľka, a dôvod jej úmrtia nevedela uviesť, no postupom času sa dozvedela, že ju mal Norbert Karas vyhodiť cez dvere a že si mala udrieť hlavu a preto aj zomrela.

Zo záverov znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, bolo konštatované, že zranenia, ktoré utrpela poškodená T. X. boli spôsobené pri dopade zadnou časťou hlavy na zem v oblasti vchodu do domu, aj v okolí ružového kríku, kde sa nachádzali viaceré ploché kamene a tehly. Tento mechanizmus vzniku poranení je v súlade s pôvodnou výpoveďou obžalovaného, ako aj s výpoveďou svedka Š. F.. Dané poranenie hlavy bolo najzávažnejším poranením, išlo o ťažké, život ohrozujúce poranenie čerstvého charakteru, ktoré bolo aj príčinou úmrtia menovanej. Taktiež boli zistené kožné odreniny na dolnej prednej časti krku u menovanej, ktoré boli spôsobené tupým predmetom a mohli vzniknúť v dôsledku ťahania oblečenia, čo korešponduje s pôvodnou výpoveďou obžalovaného, kedy mal poškodenú chytiť za tričko v oblasti hrudníka, nadvihnúť ju a sotiť von z domu. Toto poranenie usvedčuje obžalovaného z konania, ktoré mu prokurátor kladie za vinu.

Súd vykonal taktiež dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, charakteristiky obžalovaného a odpisu registra trestov.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrne bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona.

Súd mal za preukázané, že skutok sa stal tak ako je opísaný v obžalobe a že sa ho dopustil obžalovaný a preto ho uznal za vinného aj napriek skutočnosti, že tento to poprel. Súd neuveril obrane obžalovaného, ktorý uvádzal, že uvedený skutok sa nestal tak, ako je uvedený v obžalobe a že ku smrti poškodenej došlo z nebanlivosti, kedy ju len postavil na prah dverí a táto stratila stabilitu a prepadla cez zatvorenú časť dverí z preglejky, ktorú prelomila a hlavu si udrela o kameň.

Predovšetkým dospel súd k záveru, že obžalovaný je zo svojho protiprávneho konania usvedčený jednoznačnou výpoveďou Š. F., ktorý potvrdil, že po tom, čo zbadal poškodenú nehybne ležať vonku pri dome, mu obžalovaný povedal, že ju po predchádzajúcom nedorozumení sotil von z domu, že prelomila pevnú časť dverí a že si nešťastne udrela hlavu o kameň. Skutočnosť, že obžalovaný poškodenú sotil von z domu, dokazuje taktiež fakt, že obžalovaná prerazila zatvorenú časť dverí z preglejky, ktorú prelomila, a teda je evidentné, že tvrdenie obžalovaného, že ju len postavil na prah dverí a v dôsledku straty stability prepadla cez túto preglejku, neobstojí, nakoľko je málo pravdepodobné, že poškodená by bez razantného sotenía inej osoby mohla prelomiť pevnú zatvorenú časť dverí z preglejky. Obžalovaný sám uviedol že nasledujúci deň túto prelomenú časť dverí opravili.

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu súd postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd vzal do úvahy taktiež poľahčujúce a pritažujúce okolnosti.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, z odpisu registra trestov bolo zistené, že bol doposiaľ dvakrát súdom trestaný za majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 18. 6. 2013 pod sp. zn. 3T/105/2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, do 12. 9. 2015, teda žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia. Aj preto v danom prípade neprichádzal do úvahy iný trest, ako trest nepodmienený.

Z charakteristiky Mesta Kráľovský Chlmec bolo zistené, že obžalovaný je prihlásený k trvalému pobytu v tomto meste, je bez pracovného pomeru a bez príjmu. Je v evidencii priestupcov Mestskej polície Kráľovský Chlmec a v mieste bydliska má zlú povesť. K tomuto sa obžalovaný vyjadril, že správa z mesta na jeho osobu je zámerne záporná, nakoľko v minulosti mal a má nedorozumenia a konflikty s primátorom mesta.

Konajúci súd pri ukladaní trestu a jeho výmere vzal do úvahy spôsob spáchania skutku, závažnosť tohto činu, ako aj jeho následky, záver znaleckého posudku, listinné dôkazy, hodnotenia z miesta trvalého pobytu, ako aj minulosť obžalovaného, pokiaľ ide o register trestov, pričom pri ukladaní druhu a výmere trestu na to prihliadol.

Súd vzal do úvahy pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom na strane poľahčujúcich okolností bola zistená poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. I/, teda, že úprimne oľutoval trestný čin, najmä následok, teda smrť mladej ženy. Naopak na strane priťažujúcich okolností bola zistená okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda že obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný. Z tohto je zrejmé, že trestná sadzba sa v dôsledku rovnakého pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nemení, a teda ostáva v rozpätí 3 až 8 rokov.

Súd dospel k záveru, že v danom prípade, najmä na skutkové okolnosti, spoločenské pomery obžalovaného, poškodenej, ako aj komunity, v ktorej žijú, je na mieste uloženie trestu na úplne dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere troch rokov, nakoľko považuje takýto trest za primeraný a potrebný z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, no zároveň za nevyhnutný a opodstatnený. Pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o náhrade škody, súd v tejto časti rozhodol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, teda, že poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko v tomto štádiu nie je možné určiť výšku spôsobenej škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.